

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr. 1a-401/2010

Instanța de fond

xxxxORAS_SATxxxx.6pt"> Judecător Iurie Guzun

xxxxORAS_SATxxxx.6pt">

D E C I Z I E

12 martie 2014

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

Avînd în componența sa :

Președintele ședinței de judecată

Gheorghe Scutelnic

Judecătorii :

Valeriu Ceornea și Dumitru Corolevschii

Grefier

Lucia Urușciuc

Cu participarea :

Procurorului

Ghenadie Eremciuc și Liliana Pasat

Apărătorului

Gnenadie Odobescu și Gabriela Moldovan

Interpretului

Galina Morohai

Judecînd în ordine de apel în ședință publică apelul declarat de procurorul în Serviciul Nord al Procuraturii Anticorupție Dumitru Dulgher împotriva sentinței Judecătoriei xxxxORAS_SATxxxx din 13.05.2010, conform căreia

xxxxNUMExxxx, născut la xxxxDATA_NASTERIIxxxx, originar din orașul regiunea , domiciliat în orașul xxxxORAS_SATxxxx strada /xxxxORAS_SATxxxx, rus, studii superioare, căsătorit, are doi copii minori, lucrează inspector superior vamal al Biroului Vamal xxxxORAS_SATxxxx, cetățean al Republicii Moldova, fără antecedente penale,

A fost achitat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 al.1 CP al RM din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

A fost achitat în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.332 al.2 lit.a CP al RM din motiv că fapta nu a fost săvîrșită de inculpat.

Măsura preventivă în privința lui MA – obligarea de a nu părăsi țara a fost dispusă de a fi revocată odată cu devenirea sentinței definitive.

Instanța s-a expus asupra corpurilor delictive

Cauza s-a aflat în procedura instanței de fond de la 22.04.2009 pînă la 13.05.2010, iar în procedura instanței de apel de la 12.07.2010 pînă la 20.10.2010 și de la 16.12.2011 pînă la 16.04.2014

Procedura de citare legală executată.

În urma cercetării apelului declarat, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți -

A C O N S T A T A T :

Prin sentința pronunțată instanța de fond a reținut, că xxxxNUMExxxx a fost pus sub învinuire în aceia, că în perioada de timp începînd cu ziua de 19.02.2009, deținînd funcția xxxxORAS_SATxxxx în baza ordinului din 27.10.1995, iar conform ordinului nr. din 31.12.2008 numit în funcția de I, fiind persoană cu funcție de răspundere antrenată în exercițiul funcției sale, aflîndu-se la xxxxORAS_SATxxxx-, în scopul îndeplinirii unor acțiuni contrar obligațiilor sale de serviciu legate de favorizarea și permiterea introducerii pe teritoriul Republicii Moldova prin „xxxxORAS_SATxxxx-” a unui autoturism de modelul „” cu anul de producere , cu numerele de înmatriculare ale , contrar prevederilor art.10 alin.(3) lit.b) a Legii nr.1569-XV din 20.12.2002 privind modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoane fizice, fără depunerea a careva sume de garanție în cuantum egal cu drepturile de import prevăzute în cazul plasării mijlocului de transport , a pretins bani ce nu i se cuvin în sumă de 550 dolari SUA (care conform cursului oficial al BNM din 20.02.2009 constituiau 5808 lei) de la proprietarul autoturismului în cauză B V, care este cetățean al Republicii Moldova, bani pe care i-a primit în jurul orelor 06:15 la 20.02.2009 în încăperea barului ce aparține SRL „”, situat în apropierea „xxxxORAS_SATxxxx-”, după ce a fost reținut de către lucrătorii Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției, acțiunile lui MA fiind încadrate în baza art.324 al.1 CP al RM după indicii săvîrșirii unor acțiuni intenționate, fiind persoană cu funcții de răspundere, pretinzînd și primind bani ce nu i se cuvin pentru îndeplinirea unor acțiuni contrar obligațiilor sale de serviciu.

Instanța de fond la fel a reținut că xxxxNUMExxxx a fost pus sub învinuire în aceia că pe parcursul anului 2003, deținînd funcția de xxxxORAS_SATxxxx în baza ordinului nr.27 din 27.10.1995, fiind persoană cu funcție de răspundere, antrenată în exercițiul funcției sale, în interes personal exprimat în camuflarea propriei incompetențe și favorizarea unor cetățeni la introducerea în țară a unor mijloace de transport la poziția tarifară 8703 tipul „” a falsificat documente oficiale în mod repetat, în următoarele circumstanțe:

La 05.08.2003 în procesul vămii mijlocului de transport de model, cu numărul caroseriei xxxxORAS_SATxxxx, pe numele lui FN, xxxxORAS_SATxxxx M A din interesele personale susmenționate, a falsificat și a anexat la documentele de devamare certificatul specialistului Centrului Expertize Independente cu nr.06/389 din 05.08.2003, conform căruia mijlocul de transport dat a fost atribuit la poziția tarifară 8703 tipul „Break”, care în realitate nu a fost eliberat de acest centru.

La 29.11.2003 în procesul vămii mijlocului de transport de model cu numărul caroseriei pe numele lui C M, xxxxORAS_SATxxxx M A din interesele personale susmenționate, a falsificat și a anexat la documentele de devamare certificatul specialistului Centrului Expertize Independente cu nr.6/569 din 01.12.2003, conform căruia mijlocul de transport dat a fost atribuit la poziția tarifară 8703 tipul „Break”, care în realitate nu a fost eliberat de acest centru.

La 06.12.2003 în procesul vămii mijlocului de transport de model , cu numărul caroseriei , pe numele lui G V, xxxxORAS_SATxxxx M A din interesele personale susmenționate, a falsificat și a anexat la documentele de devamare certificatul specialistului Centrului Expertize Independente cu nr.6/573 din 06.12.2003 conform căruia mijlocul de transport dat a fost atribuit la poziția tarifară 8703 tipul „Break”, care în realitate nu a fost eliberat de acest centru.

La 25.06.2003 în procesul vămii mijlocului de transport de model , cu numărul caroseriei , pe numele lui ZA, xxxxORAS_SATxxxx M A din interesele personale susmenționate, a falsificat și a anexat la documentele de devamare certificatul specialistului Centrului Expertize Independente cu nr.200 din 25.06.2003, conform căruia mijlocul de transport dat a fost atribuit la poziția tarifară 8703 tipul „Break”, care în realitate nu a fost eliberat de acest centru.

La 04.07.2003 în procesul vămii mijlocului de transport de model , cu numărul caroseriei , pe numele lui T I, xxxxORAS_SATxxxx M A din interesele personale susmenționate, a falsificat și a anexat la documentele de devamare certificatul specialistului Centrului Expertize Independente cu nr.246 din 04.07.2003, conform căruia mijlocul de transport dat a fost atribuit la poziția tarifară 8703 tipul „Break”, care în realitate nu a fost eliberat de acest centru.

La 24.07.2003 în procesul vămii mijlocului de transport de model , cu numărul caroseriei , pe numele lui G V, xxxxORAS_SATxxxx M A din interesele personale susmenționate, a falsificat și a anexat la documentele de devamare certificatul specialistului Centrului Expertize Independente cu nr.258 din 24.07.2003, conform căruia mijlocul de transport dat a fost atribuit la poziția tarifară 8703 tipul „Break”, care în realitate nu a fost eliberat de acest centru.

La 06.12.2003 în procesul vămii mijlocului de transport de model , cu numărul caroseriei , pe numele lui M I, xxxxORAS_SATxxxx M A din interesele personale susmenționate, a falsificat și a anexat la documentele de devamare certificatul specialistului Centrului Expertize Independente cu nr.6/579 din 06.12.2003, conform căruia mijlocul de transport dat a fost atribuit la poziția tarifară 8703 tipul „Break”, care în realitate nu a fost eliberat de acest centru.

La 21.11.2003 în procesul vămii mijlocului de transport de model , cu numărul caroseriei , pe numele lui M I, xxxxORAS_SATxxxx M A din interesele personale susmenționate, a falsificat și a anexat la documentele de devamare certificatul specialistului Centrului Expertize Independente cu nr.2/4xxxxORAS_SATxxxx din 21.11.2003, conform căruia mijlocul de transport dat a fost atribuit la poziția tarifară 8703 tipul „Break”, care în realitate nu a fost eliberat de acest centru.

La 31.05.2003 în procesul vămii mijlocului de transport de model , cu numărul caroseriei , pe numele lui ZAn, xxxxORAS_SATxxxx M A din interesele personale susmenționate, a falsificat și a anexat la documentele de devamare certificatul specialistului Centrului Expertize Independente cu nr.06/429 din 31.05.2003, conform căruia mijlocul de transport dat a fost atribuit la poziția tarifară 8703 tipul „Break”, care în realitate nu a fost eliberat de acest centru.

La 31.05.2003 în procesul vămii mijlocului de transport de model , cu numărul caroseriei , pe numele lui Z A,

xxxxORAS_SATxxxx M A din interesele personale susmenționate, a falsificat și a anexat la documentele de devamare certificatul specialistului Centrului Expertize Independente cu nr.06/4xxxxORAS_SATxxxx din 31.05.2003, conform căruia mijlocul de transport dat a fost atribuit la poziția tarifară 8703 tipul „Break”, care în realitate nu a fost eliberat de acest centru.

La 21.10.2003 în procesul vămii mijlocului de transport de model , cu numărul caroseriei , pe numele lui FA, xxxxORAS_SATxxxx M A din interesele personale susmenționate, a falsificat și a anexat la documentele de devamare certificatul specialistului Centrului Expertize Independente cu nr.06/545 din 21.10.2003, conform căruia mijlocul de transport dat a fost atribuit la poziția tarifară 8703 tipul „Break”, care în realitate nu a fost eliberat de acest centru.

La 01.07.2003 în procesul vămii mijlocului de transport de model , cu numărul caroseriei , pe numele lui G V, xxxxORAS_SATxxxx M A din interesele personale susmenționate, a falsificat și a anexat la documentele de devamare certificatul specialistului Centrului Expertize Independente cu nr.206 din 01.07.2003, conform căruia mijlocul de transport dat a fost atribuit la poziția tarifară 8703 tipul „Break”, care în realitate nu a fost eliberat de acest centru.

La 25.11.2003 în procesul vămii mijlocului de transport de model , cu numărul caroseriei pe numele lui L V, xxxxORAS_SATxxxx M A din interesele personale susmenționate, a falsificat și a anexat la documentele de devamare certificatul specialistului Centrului Expertize Independente cu nr.06/589 din 25.11.2003, conform căruia mijlocul de transport dat a fost atribuit la poziția tarifară 8703 tipul „Break”, care în realitate nu a fost eliberat de acest centru.

La 14.11.2003 în procesul vămii mijlocului de transport de model , cu numărul caroseriei xxxxORAS_SATxxxx, pe numele lui DV, xxxxORAS_SATxxxx M A din interesele personale susmenționate, a falsificat și a anexat la documentele de devamare certificatul specialistului Centrului Expertize Independente cu nr.523 din 14.11.2003, conform căruia mijlocul de transport dat a fost atribuit la poziția tarifară 8703 tipul „Break”, care în realitate nu a fost eliberat de acest centru.

La 01.11.2003 în procesul vămii mijlocului de transport de model, cu numărul caroseriei , pe numele lui SA, xxxxORAS_SATxxxx M A din interesele personale susmenționate, a falsificat și a anexat la documentele de devamare certificatul specialistului Centrului Expertize Independente cu nr.06/695 din 11.11.2003, conform căruia mijlocul de transport dat a fost atribuit la poziția tarifară 8703 tipul „Break”, care în realitate nu a fost eliberat de acest centru, acțiunile lui M A fiind încadrate în baza art.332 al.2 lit. a CP RM după indicii falsificării de către o persoană cu funcții de răspundere a documentelor oficiale din interes personal, în mod repetat.

În termen sentința a fost atacată cu apel de către procurorul Serviciului Nord al Procuraturii Anticorupție Dumitru Dulgher, care în motivare invocă că sentința este ilegală și nefondată, vina lui A.M pe ambele capete de învinuire conform art.324 al.1 CP RM și conform art.332 al.1 CP RM se dovedește prin probele cercetate și declarațiile inculpatului prin care neagă vinovăția sa se combat prin depozițiile martorilor și prin corpurile delictelor, fiind combătute versiunile inculpatului, concluziile instanței de judecată privind achitarea inculpatului sunt neîntemeiate și bazate pe presupuneri, este ilegală anularea de către instanța de judecată a procesului verbal de audiere a martorului V.B din 25.02.2009 de către judecătorul de instrucție din judecătoria mun.Bălți, instanța de judecată a anulat probele sub formă de procese verbale de interceptare și înregistrare a comunicărilor video și audio din 20.02.2009 avute loc între V. B și inculpat concomitent și înscrierile audio și video, nu are nici un temei juridic anularea de către instanță a probelor sub formă de stenograme și înregistrările audio și video a convorbirilor între martorul V. B și A. M, deoarece acestea au fost întocmite în conformitate cu legislația în vigoare, erorile materiale elucidate nu pot fi puse la baza unei sentințe de achitare, este nentemeiată anularea de către instanță a probei sub forma raportului de expertiză fizico-chimică nr. 655, 666 din 17.03.2009, deoarece corpurile delictelor care figurează pe această cauză penală au fost recunoscute în această calitate în ordinea prevăzută de lege, solicită admiterea apelului, casarea totală a sentinței, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care A.M să fie recunoscut culpabil în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 al.1 CP cu numirea pedepsei sub formă de 3 ani închisoare, 1000 u/c cu privire de drepturi de a ocupa funcții de răspundere în cadrul instituțiilor publice pe un termen de 2 ani, în baza art.90 CP pedeapsa închisorii a o socoti condiționată pe un termen de 1 an, la fel să fie recunoscut A.M în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 al.1 și în baza art.60 CP RM, art.332 CPP RM a înceta procesul penal în acest capăt de învinuire datorită expirării termenului de prescripție de atragere la răspundere penală, la fel a solicitat casarea încheierii din 13.05.2010 prin care s-a refuzat admiterea demersului procurorului D. D de reparare a erorii materiale și anume în ordonanța de recunoaștere a corpurilor delictelor la data întocmirii de înscris în loc de 19.02.2009, data de 19.03.2009.

În instanța de apel procurorii Ghenadie Eremciuc și Liliana Pasat au solicitat admiterea apelului procurorului din temeiurile invocate, cu casarea totală a sentinței, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a lui A.M în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.324 al.1 și 332 al.1 CP RM, consideră că vina lui A.M se confirmă prin probele prezentate de acuzare.

În ședința instanței de apel inculpatul A.M a solicitat respingerea apelului procurorului și menținerea instanței de fond ca legală.

Avocații Gh.Odobescu și G.Moldovan în ședința instanței de apel a solicitat respingerea apelului procurorului și menținerea sentinței de achitare a lui A.M ca legală, toate probele prezentate de acuzare au fost acumulate cu încălcarea prevederilor legii și nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare.

La fel fiind audiat în vederea respectării prevederilor legale ce reglementează judecata în prima instanță inculpatul A.M a declarat că nu recunoaște vina pe capetele de învinuire aduse, de la V.B nu a primit careva bani, nu știe cum au apărut pe mâinile sale praful luminiscent, în cadrul efectuării percheziției la domiciliu nu au fost găsite rapoarte de expertiză.

În cadrul examinării apelului a fost solicitată de către procurorul Gh.Eramciuc a fost solicitată înaintarea unei cereri de acordare a asistenței juridice prin comisie rogatorie la locul de domiciliu al martorului V B în Republica Cehă, fiind solicitată audierea acestuia de către o instanță competentă a Republicii Cehe, sub aspectul dacă acesta confirmă declarațiile depuse în fața judecătorului de instrucție, citarea acestuia, precum și cercetarea materialelor cauzei penale, cerere care a fost acceptată de către Colegiu.

Prin citirea de către procuror procesului-verbal de audiere din 25.02.2009 /f.d.88-91 volumul 3/ martorul B V a declarat că

locuiește de circa 4 ani în Cehia, la 02.02.2009 a venit în Moldova cu automobilul său de model, „fabricat în anul 1, cu numărul de înmatriculare, ajungând la -xxxxORAS_SATxxxx” a lăsat automobilul în s. , deoarece i-a explicat că pentru a intra în R.Moldova cu automobilul său el va trebui să plătească o sumă de garanție de circa 2000 dolari sau euro, la data de 19.02.2009 a venit la „xxxxORAS_SATxxxx-” cu scopul de a trece automobilul său în R.Moldova, pe drum a povestit șoferului taxiului despre probleme sale, care l-a cunoscut cu un , care la început i-a spus că este imposibil de a trece automobilul din Ucraina în R.Moldova și că aceasta se poate face prin alte posturi vamale cu achitarea unei plăți de garanție, i-a propus lui să ajungă la o careva înțelegere și Ai-a spus să vină la postul vamal seara când se va întuneca și să aibă cu el 550 dolari SUA și numere de înmatriculare moldovenești, de dorit ale raionului xxxxORAS_SATxxxx, după aceasta el s-a întors în or.xxxxORAS_SATxxxx și a sunat prietenei sale, care este jurist și i-a relatat toate împrejurările, prietena i-a spus că este înșelat și că nu va putea ieși înapoi din țară cu automobilul și că din el vor să scoată bani prin înșelăciune, atunci a hotărât să se adreseze la organele competente și a plecat în or.Bălți la CCCEC, unde a scris cerere, apoi i-a telefonat lui A și i-a spus că nu are încă toți banii și nu poate găsi numere de înmatriculare, la ce ultimul i-a răspuns că numerele nu sînt lucrul cel mai important și au amînat întîlnirea pentru orele 5 dimineața, colaboratorii CCCEC i-au dat 550 dolari SUA și la 20.02.2009, în jurul orelor 06.00, au sosit la postul vamal „xxxxORAS_SATxxxx-”, i-a telefonat lui A care i-a spus că se află în barul de culoare albă de lîngă postul vamal, în bar l-a văzut pe A, care stătea lîngă teighea cu un pahar de ceai, au intrat ambii într-o cabină, unde l-a întrebat pe A dacă trebuie să-i dea banii, A i-a răspuns că banii trebuie să-i dea acum și a numărat 5 bancnote a câte 1000 dolari SUA și o bancnotă de 50 dolari SUA și i-a pus pe masă, A a luat banii și i-a pus în buzunar, apoi i-a zis să plece după automobil, după ce A a ieșit din bar a fost reținut de colaboratorii CCCEC, a plătit lui A banii în sumă de 550 dolari SUA pentru ca acesta să-i permită intrarea și ieșirea din postul vamal, însă pentru care anume acțiuni el nu știe.

Audiind participanții la proces, verificînd argumentele invocate în apel prin prizma probelor administrate, precum și cercetînd suplimentar probe solicitate de acuzare, verificînd legalitatea și temeinicia sentinței atacate, Colegiul penal ajunge la concluzia că apelul declarat de procurorul Serviciului Nord al Procuraturii Anticorupție Dumitru Dulgher urmează a fi respins ca nefondat, iar sentința atacată ca legală și întemeiată urmează a fi menținută fără modificări reeșind din următoarele considerente.

Conform art. 415 al.1 lit.c CPP RM instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, instanța adoptă una din următoarele decizii:

- 1) Respinge apelul, menținînd hotărîrea atacată, dacă:
- c) apelul este nefondat.

Soluția colegiului se întemeiază pe prevederile art.414 alin.(1) și alin.(2) CPP potrivit cărora, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricărui probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță, dispunînd de dreptul procesual de a le da o nouă apreciere.

- 2) Potrivit art.415 alin.(2¹) CPP – Judecînd apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o sentință de condamnare fără audierea învinutului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.
- 3) În respectarea acestor prevederi procedurale Colegiul Penal, a admis demersul părții acuzării privind reluarea cercetării judecătorești potrivit modului stabilit pentru prima instanță, dispunînd audierea nemijlocită în ședința instanței de apel a martorului V.B, audiere care a fost imposibilă din motivul aflării acestuia peste hotarele țării și din acest motiv acceptînd audierea respectivului prin comisie rogatorie, care l-a fel din motive independente de instanță a eșuat, audierea inculpatului A.M și prezentarea bazei probante scrise care părțile au considerat-o pertinentă, concludentă și utilă pentru justa soluționare a cauzei.

Ca rezultat al cercetării judecătorești potrivit modului stabilit pentru prima instanță Colegiul penal ajunge la concluzia, că judecînd cauza penală prezentă instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al coroborării lor, just ajungînd la concluzia privind necesitatea achitării lui A.M în faptele incriminate conform art.324 al.1 CP RM și conform art.332 al.1 în urma recalificării din baza art.332 al.2 lit.a 1 în legătură cu modificările operate în legea penală.

Colegiul penal consideră, că apelul procurorului este declarativ și care indică relatarea declarațiilor inculpatului și a martorilor, precum și descrierea probelor scrise și a corpurilor delictive, iar argumentele expuse în apel sunt contradictorii circumstanțelor și împrejurărilor stabilite de către instanța de fond pe parcursul judecării cauzei.

Conform art.101 al.(1,3) CPP RM fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor și nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată.

Contrar însă acestor stipulări legale, autorul apelului propune de a pune la baza sentinței de condamnare în exclusivitate probele sub aspectul expus în textul apelului, administrate cu încălcarea legii procedurale penale de către organul de urmărire penală.

Colegiul penal consideră, că instanța de fond corect a ajuns la concluzia de achitare a lui A.M în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 al.1 CP RM, iar probelor de învinuire prezentate la care face trimitere autorul apelului instanța de fond le-a dat o apreciere legală sub toate aspectele, complet și obiectiv, în coroborarea lor cu celelalte probe, nefiind stabilită în acțiunile lui A.M săvîrșirea acțiunilor intenționate, ca persoană cu funcții de răspundere, privind pretinderea și primirea banilor ce nu i se cuvin în sumă de 550 dolari SUA pentru îndeplinirea unor acțiuni contrar obligațiilor sale de serviciu, instanța de fond stabilind corect că vinovăția inculpatului M A nu și-a găsit confirmarea în ședința de judecată și în privința acestuia urmează de a fi pronunțată o sentință de achitare deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Astfel soluția instanței referitor la învinuirea adusă lui A.M conform art.324 al.1 CP RM se bazează pe declarațiile inculpatului, care a negat vinovăția sa în fapta incriminată, totodată instanța de fond corect a dat apreciere declarațiilor martorului B V din 25.02.2009 considerînd, că audierea martorului a avut loc cu încălcarea art.109 al.4 CPP RM, fără consemnarea declarațiilor martorului

conform prevederilor art.336, 337 CPP RM, nefiind efectuată ședință judiciară și nefiind consemnate declarațiile martorului în scris de grefier ca document separat, care se anexează la procesul-verbal.

Colegiul penal menționează în sensul dat, că procesul verbal de audiere este scris de procurorul procuraturii D.Dulgher, cu derogare de la prevederile legale prevăzute de procedura penală referitor la modul de audiere a martorului prevăzute în art.109 al.3 și 4 CPP RM, astfel instanța de fond în prezența încălcărilor date corect a conchis că procesul-verbal dat nu poate fi admis ca probă și pus la baza unei sentințe de condamnare.

Colegiul penal constată, că instanța de fond corect a ajuns la concluzia că înregistrările video ale percheziției corporale a lui M A din 20.02.2009, înregistrările video și audio operative ale convorbirilor dintre M A și B V din 20.02.2009, banii în sumă de 550 dolari SUA, două fragmente de vată, mănușile sterile, pachetul cu vată și bucata de hirtie ridicată de la V.B nu pot fi admise ca probe în constatarea vinei lui A.M în infracțiunea incriminată, aceste obiecte fiind recunoscute în calitate de corpuri delictive de către procurorul D.Dulgher, care nu avea dreptul la acel moment să efectueze acțiuni procesuale în cauza penală de față și care numai prin ordonanța Procurorului Anticorupție din 21.02.2009 /f.d.2 volumul 3/ a fost împuternicit să exercite urmărirea penală în această cauză, rezultatele acestor acțiuni procesuale fiind inadmisibile în temeiul art.94 al.1 p.4,8 CPP RM și nu pot fi puse la baza sentinței.

Din aceleași temeuri nu au fost luate în considerație ca probe și procesul-verbal de confirmare a înregistrărilor de imagini din 20.02.2009, procesul-verbal de confirmare a interceptării și înregistrării comunicărilor din 20.02.2009 întocmite de către procurorul D.Dulgher cu încălcarea împuternicirilor sale în cadrul procesului penal.

Colegiul penal menționează, că instanța de fond în temei legal a considerat că omisiunile și contradicțiile din procesul-verbal de percheziție corporală din 20.02.2009 a lui A.M lipsește procesul-verbal dat de puterea sa probantă, fiind depistate încălcări la întocmirea procesului verbal.

În prezența încălcărilor esențiale ale prevederilor CPP RM la procedura de administrare a probelor, probele prezentate de acuzare nu pot di admise și astfel soluția instanței referitor la achitarea lui A.Mașcov este întemeiată.

Colegiul penal consider, că sunt neîntemeiate argumentele invocate în apel referitor la dovedirea vinei lui A.M prin declarațiile lui V.B, deoarece martorul V.B nu a fost audiat în cadrul ședinței judiciare nici în instanța de fond, nici în instanța de apel, fiind date citirii declarațiile depuse de martor în cadrul urmăririi penale considerate de acuzare ca depuse în fața judecătorului de instrucție, dar de fapt aceste declarații au fost dobândite cu încălcarea prevederilor art.109 al.4 CPP RM, în afara ședinței judiciare, fiind scrise contrar prevederilor legale prevăzute de art.336-337 CPP RM nu de grefierul instanței de judecată, ci de procurorul D.Dulgher, fapt susținut în ședință de către participanții la respectiva acțiune procesuală, inculpatul A.M și avocatul Gh.Odobescu și necombătut prin nimic de către partea acuzării.

Astfel declarațiile martorului V.B, depuse contrar prevederilor legii procedurale penale, corect nu au fost admise de instanța de fond, iar prezentarea copiei procesului-verbal al ședinței judiciare alăturat la apel/f.d.310 volumul 3/ nu poate servi ca temei de a considera procesul verbal dat ca efectuat cu respectarea legii, mai ales că în proces verbal este indicat despre interogarea martorului V B, nu este indicată participarea interpretului, deși procesul verbal anexat este întocmit în limba de stat, iar audierea martorului a fost efectuată în limba rusă/f.d.88-91/, în afară de aceasta procesul verbal nu este semnat și legalizat în ordinea prevăzută de lege și prezentarea procesului-verbal dat odată cu apelul nu-i conferă careva putere probantă și trezește îndoiele rezonabile referitor la proveniența acestul proces-verbal.

Colegiul penal consideră, că nu poate fi luat în considerație argumentul invocat în apel privind faptul că se combate versiunea inculpatului referitor la nevinovăția sa în fapta incriminată confrom art.324 al.1 CP RM prin înscrierile video și audio a comunicărilor între V.B și inculpat, deoarece aceste înscrieri au fost recunoscute de către procuror în calitate de corpuri delictive la data de 19.02.2009 (f.d.114 volumul 3), deși acțiunile de urmărire penală și măsurile operative de investigații care au dus la dobândirea lor au fost înlăptuite după data menționată, în afară de aceasta înregistrările video și audio operative ale convorbirilor dintre M A și BV din 20.02.2009 au fost recunoscute în calitate de corpuri delictive de către procurorul D.Dulgher, care nu avea dreptul la acel moment să efectueze acțiuni procesuale în cauza penală, fiind împuternicit în vederea exercitării urmăririi penale pe cauza dată prin ordonanța din 21.02.2009.

Mai mult ca atât, reproducerea acestor înregistrări video și audio la care face referire acuzarea în cadrul ședinței instanței de apel nu au confirmat argumentele invocate în apel, dat fiind, că urmare a calității proaste a înregistrărilor este imposibil a determina dacă întradevăr a avut loc transmiterea banilor preținși, sau respectivii au fost strecurați în buzunarul scurtei lui A.M în timpul absenței acestuia.

Colegiul consideră că nu pot fi sprijinite afirmațiile invocate de procuror în apel referitor la prezența depunerilor de substanță specială pe mânile inculpatului identică cu acea substanță cu care au fost prelucrate bancnotele în sumă de 550 dolari SUA, conform raportului de expertiză nr. 655, 666 din 11.03.2009, deoarece concluzia expertului din raportul de expertiză se bazează pe rezultatele examinării și comparării fragmentelor de vată și banilor în sumă de 550 dolari SUA, recunoscute ca corpuri delictive cu încălcări esențiale ale prevederilor CPP RM și din aceste temeuri nu pot fi admise ca probe legale și de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare.

Totodată probelor la care face referire acuzarea în apel, instanța de fond le-a dat apreciere legală, fiind cercetate sub toate aspectele probele prezentate de acuzare și instanța de fond just a ajuns la concluzia privind necesitatea achitării inculpatului A.M.

Colegiul penal ajunge la concluzia, că este neîntemeiată afirmația invocată în apel privind dovedirea vinei lui A.M în primirea sumei de 550 dolari prin declarațiile martorului V.B, precum și relatarea motivelor de achitare a inculpatului cu indicarea de bază, că vina inculpatului se demonstrează prin declarațiile martorului V.B, deoarece careva declarații nemijlocit în fața instanței de judecată V.B nu a depus, iar declarațiile făcute la f.d.88 nu pot fi admise ca probă și corect au fost respinse de instanța de fond.

Instanța de apel consideră că nu pot fi susținute și urmează a fi respinse afirmațiile acuzării invocate în apel referitor la relatarea declarațiilor martorului V.B, deoarece prin declarațiile acestuia martorului nu se demonstrează existența faptei prevăzute de art.324 al.1 CP RM în acțiunile lui A.M.

Sunt neîntemeiate și argumentele expuse în apel referitor la faptul că procurorul D. Dulgher a fost persoana care avea dreptul să efectueze acțiuni de urmărire penală deoarece din 19.02.2009 a fost desemnat drept conducător al urmăririi penale pe cauza penală dată, dat fiind faptul, că din materialele prezentate nu rezultă desemnarea lui D.Dulgher ca conducător al urmăririi penale, lipsind ordonanța în acest sens, astfel acțiunile procesuale de pînă la 21.02.2009 au fost efectuate de D.Dulgher în afara limitelor competenței sale și rezultatul acestor acțiuni sunt inadmisibile.

Colegiul penal conchide că nu poate fi sprijinit argumentul acuzării privind faptul că nu este clar care procese verbale de interceptare și înregistrare a comunicărilor audio și video au fost anulate ca probe de către instanță, deoarece instanța a indicat în sentință și filele dosarului la care face referire.

Istanța de apel consideră neîntemeiat și argumentul acuzării privind faptul că instanța de fond a respins demersul privind repararea erorilor materiale și anume în ordonanța de recunoaștere a corpurilor delictive să fie înscrisă în loc de 19.02.2009 data de 19.03.2009 cînd real a fost întocmit acest document, fiind atacată și încheierea instanței de judecată, deoarece conform art.249 al.1 CPP RM erorile materiale evidente din cuprinsul unui act procedural se corectează de însuși organul de urmărire penală, de judecătorul de instrucție sau de instanța de judecată care a întocmit actul, la cererea celui interesat ori din oficiu, astfel instanța de fond nu este în drept să corecteze o eroare strecurată într-un act procedural pe care nici nu l-a întocmit, reeșind din aceste prevederi încheierea instanței din 13.05.2010 este legală și întemeiată.

Colegiul penal consideră, că este nefondat și nu poate fi sprijinit argumentul invocat în apel privind faptul, că nu are nici un temei juridic anularea de către instanța de judecată a probelor sub formă de stenograme și înregistrările audio și video a convorbirilor între martorul V. B și inculpatul A. M, deoarece acestea au fost întocmite în conformitate cu legislația în vigoare, dat fiind faptul că anularea acestor probe din partea instanței de judecată a avut loc în rezultatul depistării încălcărilor de procedură penală și astfel probele date nu pot fi admisibile.

Nu poate fi luată în considerație nici afirmația referitor la faptul, că indicarea de către instanță a unor omisiuni cum ar fi lipsa unei cifre din seria și numărul unei bancnote cu nominalul a 50 dolari SUA înscrisă în procesul verbal al percheziției lui A.M, inscripția „Casetă video compactă de model TDK Hi8 MP 90” cu înregistrările video operative a convorbirii avute loc la 20.02.2009 între V. B și A. M sunt numai greșeli mecanice și neatenții și nu pot fi puse la baza unei sentințe de achitare, deoarece instanța de fond nu l-a achitat pe A.M din afirmațiile date, soluția de achitare a lui A.M pe ambele capete de învinuire fiind emisă în urma cercetării sub toate aspectele a probelor prezentate și fiind indicate temeiurile achitării inculpatului, în afară de aceasta acest argument nu dovedește vinovăția lui A.M în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 324 al.1 și 332 al.1 CP RM.

Colegiul penal la fel consideră că este nefondat și nu poate fi luată în considerație afirmația acuzării privind faptul că este absolut neîntemeiată și anularea de către instanță a probei sub forma raportului de expertiză fizico-chimică nr. 655, 666 din 17.03.2009, deoarece corpurile delictive care figurează pe această cauză penală au fost recunoscute în această calitate în ordinea prevăzută de lege, dat fiind faptul că concluziile expertului se bazează pe rezultatele examinării fragmentelor de vată și banilor în sumă de 550 dolari SUA, recunoscute ca corpuri delictive cu încălcări procedurale penale și nu pot fi admise ca probe legale, în afară de aceasta instanța de judecată la pronunțarea sentinței de achitare a luat în considerație toate probele prezentate de părți și argumentat a ajuns la concluzia privind nevinovăția penală a lui A.M în faptele incriminate.

Referitor la învinuirea adusă lui A.M în comiterea infracțiunii prevăzute de art.332 al.1 CP RM instanța de apel ține să menționeze că instanța de fond absolut temeinic a ajuns la concluzia că vinovăția lui M A în săvîrșirea falsului în acte publice nu și-a găsit confirmarea în ședința de judecată și în privința acestuia urmează de a fi pronunțată o sentință de achitare din motiv că fapta nu a fost săvîrșită de el, instanței nefiind prezentate probe pertinente și concludente în demonstrarea vinei lui M A. în falsificarea certificatelor specialistului Centrului Expertize Independente indicate în ordonanța de punere sub învinuire.

Astfel din declarațiile martorilor acuzării audiați în ședința de judecată L V, Z A, T I și F N rezultă că certificatele ridicate nu le sînt cunoscute și nu știu nimic despre proveniența acestora, iar faptul ridicării acestor certificate la domiciliul lui A.M nu demonstrează falsificarea acestor documente anume de către inculpat, totodată conform raportului de expertiză seria AB nr.000856/1071 din 10.09.2004 /f.d.229-236/ se indică că certificatele nr.206 din 01.06.2003, 06/4xxxxORAS_SATxxxx din 31.05.2003, 2/4xxxxORAS_SATxxxx din 21.11.2003, 6/4xxxxORAS_SATxxxx din 06.12.2003, 258 din 24.07.2003, 200 din 25.06.2003, 6/573 din 06.12.2003, 06/695 din 11.11.2003, 523 din 14.11.2003, 06/589 din 25.11.2003, 06/569 din 01.12.2003, 115/013-64 din 17.07.2003 nu au fost imprimate cu ajutorul imprimantei EPSON care a fost ridicată în urma efectuării percheziției la domiciliul inculpatului.

Colegiul penal consideră, că instanța de fond just a considerat că nu a fost constatat faptul că inculpatul M A ar fi săvîrșit falsificarea unor documente oficiale din interes material sau alt interes personal, afirmațiile aduse de învinuire că interesul personal al inculpatului M A în falsificarea documentelor oficiale se exprimă în camuflarea propriei incompetențe și favorizarea unor cetățeni la introducerea în țară a unor mijloace de transport fiind numai o părere și nu este dovedită prin careva dovadă.

Colegiul penal consideră că nu poate fi reținut argumentul invocat în apel de procuror privind faptul că depozițiile inculpatului A.M că nu este vinovat și nu are nici o atribuție la certificatele falsificate pe învinuirea de fals în acte publice sunt combătute de depozițiile martorilor VL, A Z, T care au relatat, că certificatele specialistului Centrului Expertize Independente V. Oaserele nu au fost prezentate de către ei la devamarea unităților de transport indicate în învinuire și nici nu ei au scris cereri de efectuare a unor astfel de expertize, deoarece dovezi convingătoare despre falsificarea certificatelor indicate în ordonanța de punere sub învinuire anume de către inculpat nu au fost aduse și vina lui A.M în acuzarea adusă conform art.332 al.1 CP RM nu a fost demonstrată.

Nu pot fi reținute nici afirmațiile aduse referitor la probele scrise ale cauzei penale și corpurile delictive enumerate în apel, deoarece

în cadrul procesului judiciar desfășurat cu respectarea prevederilor procedurii penale nu s-a stabilit vinovăția lui A.M în fapta incriminată conform art.332 al.1 CP RM și instanța de fond corect a ajuns la concluzia că inculpatul necesită achitat.

Colegiul penal la fel menționează că careva argumente întemeiate în apel nu au fost aduse, totodată nu este în competența procurorului de a găsi și a prezenta procesul-verbal invocat ca fiind al ședinței judiciare /f.d.310/, care urma a fi anexat încă în cadrul urmăririi penale, totodată probelor invocate instanța de fond le-a dat o apreciere legală, întemeiat ajungând la concluzia privind neconstatarea existenței infracțiunii prevăzute de art.324 al.1 CP RM, precum și că nu s-a dovedit că fapta incriminată conform art.332 al.1 CP RM a fost comisă de inculpatul A.M, soluții ce au și dus la achitarea acestuia.

În temeiul celor expuse Colegiul penal consideră, că apelul declarat este pur declarativ iar în cadrul cercetării judecătorești în instanța de apel nu au fost prezentate careva probe noi care ar combate concluziile făcute în sensul visat în instanța de fond, astfel constatând legalitatea și temeinicia sentinței contestate și necesitatea respingerii ca nefundat a apelului declarat

Conducându-se de art. 415 al.1 p.1 lit.c CPP, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,

D E C I D E:

Apelul procurorului Dumitru Dulgher declarat împotriva sentinței Judecătoriei xxxxORAS_SATxxxx din 13 mai 2010 în cauza lui xxxNUMExxxx se respinge ca nefundat cu menținerea respectivei sentințe fără modificări.

Decizia este susceptibilă spre executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la pronunțare.

Adoptată și pronunțată public la 12.03.2014.

Decizia motivată pronunțată și înmănată părților la 16.04.2014.

Președinte ședinței, judecător :

Judecători: